

Kuş Kanadı

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 11 Ağustos 2015

Kocaman bir sevdadır hayat
Sevmesini bilene
Yüreğimize ki hiç bitmeyen bir sevinç
Bir umuttur yarınlara
Nasıl minnet duymaz ki insan
Göz yaşını silene
Yitirilmiş umutlar şarkılarda kaldığında
Dudaklar kıpırdayıp gözler gülerken
Gönüllerde sedası kalır

İçimde bir yerde bir gül açtı
Tohumken ektiğim
Günlerdir suladığım bir gül
Ne mutlu açtırana
Nasıl da kolay görünüyor her şey!
Senelerin cilası solmuş feri sönmüş gözleri
Ne güzel bakıyor Ankara'ya
Ne mutlu baktırana
Ne mutlu bu ateři yaktırana

Ey sevgili!
Gözlerinin esrarlı cazibesi
Hep güler mi senin
Bol yaşlar içinde büyüttüğün o gözler
Hep böyle sevdalı mıdır?
Kokuların hep amber
Sesin hep böyle tatlı mıdır?
Hani kula kulluk etmek günah olmasa
Kul olurum sana

Her şey kendi dilince konuşur
Sevgi denizlerden ses veriyor bizlere
Uçsuz bucaksız bir deniz bizim sevdamız
Göklerin mavisini buğday başaklarının sarısı kadar
Saf ve temiz

Kim bilir belki de bir okyanusuz
Dudaktan kalbe
Yürekten gözlere
Selam olsun dilimizi anlayana

Kimler ısıtır
Kim sever seni benim gibi
Usul usul sokulduğun hayatım
Nasıl da deęiři verdi birden
Her insanın istediği bir düştür aşk
Çiçekler açar ter damlalarıyla bedeninde
Kanlar bořa akmazken
Hiç yaşamadığı kadar haz verir
Huzur verir insana

İçimizde ki gizli ateşin açığa çıktığı anlarda
Şafak kızılıkları yağmur gibi üzerimize yağarken
Farklıdır sabah ezanları
Sevgi limanında duraksayan gölgeler
Tanrıya el açıp şafak duasına çıkar
Gün yavaş yavaş inerken güne
Yüreklerle daha erken doğar
Sevdiğinin kanatları altında canlanıp coşarken insan
Dünyayı alır kuş kanadına

Mehmet Fikret ÜNALAN
11 Ağustos 2015/Batıkent-Ankara